

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 9Csp/70/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2620202705
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Škrovanová
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2023:2620202705.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou Mgr. Katarínou Škrovanovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpený advokátom: JUDr. Ján Šoltés, AK Bratislava, Mýtna 48 proti žalovanej: R. N., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom D. D. XX o zaplatenie sumy 373,29 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žaloba o zaplatenie sumy 373,29 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 3.4.2018 do zaplatenia sa zamietá.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100 %, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pričom o výške trov odvolacieho konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 29.10.2020 voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 373,29 € a úroku z omeškania vo výške 5 % z tejto sumy od 3.4.2018 do zaplatenia, a to titulom nesplatenia pôžičky a náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že dňa 21.8.2015 bola medzi jeho právnym predchodcom spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. a žalovanou uzavretá zmluva o pôžičke, na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku v sume 1000 €. Táto mala byť splácaná v pravidelných 36 mesačných splátkach po 39,30 €, a to až do celkovej sumy 1414,80 €. Ku dňu podania žaloby žalovaná uhradila 1030 €. Žalovaná porušila svoju povinnosť splácať svoj dlh riadne a včas, preto bola predžalobnou upomienkou zo dňa 26.1.2018 vyzvaná k úhrade dlžných splátok a upozornená na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu. Žalovaná dlh neuhradila. Z toho dôvodu bol úver zosplatnený dňa 19.3.2018, o čom bola žalovaná informovaná v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 28.3.2018. Žalobca požaduje aj úrok z omeškania v zákonnej výške od šiesteho dňa nasledujúceho po odoslaní oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktoré bolo žalovanej zaslané obyčajnou listovou zásielkou. Žalobca nepožaduje zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 44,50 €, ktorá suma figuruje v priloženom prehľade splátok a úhrad.

2. Okresný súd Senica vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 13.9.2021, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Okresný súd mal za to, že žaloba bola podaná dôvodne. Mal za preukázané uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá suma 1000 €. Náklady spojené s úverom predstavovali 414,80 €, RPMN bola v súlade so zákonom. Úver bol v zmysle zmluvy splatný v 36 pravidelných mesačných splátkach po 39,30 €, z čoho žalovaná uhradila len časť. Prvá splátka

bola splatná 20.9.2015, každá ďalšia potom 20. dňa v mesiaci, posledná v mesiaci 8/2018. Keďže v zmluve bol uvedený dátum splatnosti jednotlivých splátok, teda aj poslednej splátky, a to 20. dňa v mesiaci a k tomu mesiac a rok splatnosti poslednej splátky t.j. 8/2018, je bez akýchkoľvek pochyb zrejme a jednoznačne určiteľné, že dátumom splatnosti poslednej splátky a teda termínom konečnej splatnosti úveru bol 20.8.2018. Výška, počet a termíny splátok boli teda zo zmluvy zrejme. Žalovaná úver riadne nehradila, preto bola vyzvaná na zaplatenie dlžnej sumy spolu s upozornením na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Dlžné splátky neuhradila, na čo veriteľ vyhlásil úver za predčasne splatný. Neuhradená časť úveru ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 373,29 €. Pokiaľ ide o námietku ohľadom skúmania bonity žalovanej, súd mal za to, že veriteľ si svoju povinnosť v zmysle zákona splnil, schopnosť žalovanej splácať úver skúmal. Od žalovanej si vyžiadal informácie o jej príjmoch, výdavkoch a prípadných splátkach ďalších dlhov a zaobstaral doklad preukazujúci výšku dôchodku žalovanej. Žalovaná uviedla, že v čase podpisu zmluvy nemala iné záväzky u iných bankových či nebankových subjektov. Podľa názoru súdu žalobca pri skúmaní bonity žalovanej postupoval v zmysle zákona a žiadne povinnosti neporušil, nebol teda obmedzený v práve vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru a taktiež nemožno uvažovať o bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru.

3. Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie. V odvolaní uviedla, že v zmluve je nesprávne uvedená ročná úroková sadzba vo výške 26,98 %, v rozpore s dobrými mravmi. Podľa priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) pre spotrebiteľské a ostatné úvery so splatnosťou od 1 do 5 rokov v mesiaci 8/2015 bola vo výške 10,24 %. Keďže úroková sadzba vo výške 26,98 % prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu o viac ako 100 %, ide o neprímeranú úrokovú sadzbu, ktorá je v rozpore z dobrými mravmi. Z dôvodovej správy vyplýva, že v čase uzatvorenia zmluvy o úvere nemohla úroková sadzba prevyšovať dvojnásobok priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) pre spotrebiteľské a ostatné úvery zverejnené na stránkach NBS. Podľa názoru odvolateľky je zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods.2 písm. j) zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a to: „podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny: ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru.“ Súd prvej inštancie sa podľa žalovanej nesprávne zaoberal námietkou zosplatnenia úveru, keď nebol riadne dodržaný postup pri tomto úkone. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje ustanovenie § 53 ods. 9 a paragraf 565 O.z., ako aj z logického výkladu vyplýva, že zákonodarca vyžaduje jednoznačne dva úkony, prvým úkonom je výzva v zmysle paragrafu 53 ods. 9 O.z. a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Žalobca ani len konkrétne netvrdí, že by vyššie spomínanému listu zo dňa 20.5.2013 (označenému ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti) takéto upozornenie predchádzalo. Následne je nutné konštatovať, že pre rozpor so zákonom - s § 53 ods. 9 O.z. - je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti neplatným právnym úkonom (§ 39 O.z.). Nakoľko nedošlo ku platnému zosplatneniu úveru, nemôže byť platným ani následné postúpenie týmto spoplatnením (údajne) vzniknutej pohľadávky.“ Keďže žalobkyňa nepreukázala doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu do dispozičnej sféry žalovanej pred doručením žalobného návrhu, neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu. Nestačí len priložiť list bez (doručenky) k žalobe ako tvrdí súd prvej inštancie. Súd sa nesprávne vysporiadal s týmito skutočnosťami. Právna predchodkyňa žalobkyne žalovanú upozornila listom posledná výzva na úhradu pohľadávky zo dňa 26. januára 2018, že dlh z omeškaných splátok je 109,70 eur. Túto výzvu poslala doporučené - doklad doručenia. Druhý list Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 28. marca 2018 žalovanej doručený nebol a žalobkyňa doručku nepredložila a ani sa nenachádza v súdnom spise. Žalobkyňa vo svojom návrhu sama uvádza, že toto oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti bolo žalovanej posielané obyčajnou poštou bez doručky. Súd prvej inštancie sa nesprávne vysporiadal aj s doručovaním, pričom v časti zmluvnej podmienky, v zmysle ktorej: Oznámenia zasielané klientovi do vlastných rúk sa považujú za doručené okamihom, kedy sa príslušné oznámenie zaslané Spoločnosťou na poslednú známu adresu Klienta vráti Spoločnosti ako nedoručené, a to aj v prípade že sa klient o zaslaní príslušného oznámenia nedozvedel, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 1 O.z., ktorú za neprijateľnú zmluvnú podmienku vyhlásila Národná banka Slovenska. Žalovaná má za to, že právna predchodkyňa žalobou nevykonala platné zosplatnenie a to z toho dôvodu, že nebol dodržaný postup. A to v tom zmysle, že nestačí len výzvu poslať, ktorej sa píše, že žalovaná je v omeškaní viac ako 3 mesiace,

ale i priložiť k nej doklad - doručenkú. Žalobkyňa musí preukázať, či bolo riadne zaslané oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a či sa dostalo do sféry žalovanej, či sa mohla s týmto obsahom oboznámiť. Žalovaná poukazuje na to, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti sa jej nedostalo do dispozičnej sféry, ako tvrdí súd prvej inštancie, tak sa nemohla oboznámiť o tejto situácii. Žalovaná poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu zo dňa 28. januára 2011 sp. zn. 5Cdo129/2010: „Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručенú je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručенú najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle so sféry jeho dispozičie. Dovolací súd poznamenáva, že voči prítomnej osobe (t.j. osobe priamo účastnej pri právnom úkone, ktorý realizuje druhá osoba) prejav vôle pôsobí (je účinný) ihneď. Neprítomnej osobe (t.j. osobe, s ktorou osoba realizujúca právny úkon nie je v bezprostrednom styku) musí prejav vôle dôjsť; nemusí jej byť doručенý (adresátom prevzatý). Prejav vôle dôjde neprítomnej osobe vtedy, keď sa ocitne vo sfére jej dispozičie. Dôjdením do sféry dispozičie možno rozumieť dôjdenie prejavu vôle do takej sféry, v rámci ktorej možno rozumne očakávať, že adresát s obsahom danej písomnosti oboznámi (môže - objektívne oboznámiť). Posudzovanie - situácie z objektívneho hľadiska podmieňuje dobromyseľnosť i právnu istotu subjektov právnych vzťahov. Vzhľadom na konkrétnu situáciu je potrebné skúmať, či a ako i nedoručený (neprevzatý) prejav vôle pôsobí (je právne účinný) voči jeho adresátovi. K účinnému doručeniu neprítomnej osobe nie je nevyhnutné, aby sa adresát s prejavom vôle skutočne oboznámil, postačuje, že mal objektívnu možnosť vykonať. Keďže žalobca nepredložil listinný dôkaz o tom, že sa oznámenie k vyhláseniu okamžitej splatnosti zo dňa 16.12.2017 dostalo do sféry dispozičie žalovaného, žalobca nepreukázal, že žalovaná mala objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej a preto neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru.“ Nakoľko nedošlo ku platnému zosplatneniu úveru nemôže byť platným ani následne postúpenie týmto spolplatneným (údajne) vzniknutej pohľadávky. Takáto pohľadávka k danému obdobiu neexistovala. Zmluva o postúpení pohľadávky je tak neplatným právnym úkonom, v dôsledku čoho nie je žalobkyňa subjektom aktívne vecne legitimovaným v prebiehajúcom spore.

4. Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 26CoCsp/58/2021 - 151 zo dňa 30.11.2022 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podľa odvolacieho súdu tunajší súd vec nesprávne právne posúdil a preto je jeho rozhodnutie v odvolaní napadnutej časti vecne nesprávne. Odvolací súd uviedol, že prvostupňový súd nedostatočne skúmal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobkyne v prejednávacom spore, a to v súvislosti s otázkou platného postúpenia a zosplatnenia pohľadávky právnou predchodkyňou žalobkyne, pretože neskúmal splnenie podmienok zosplatnenia predmetného úveru v súvislosti s ust. § 53 ods. 9 a § 565 O.z.. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách jednoznačne vyplýva, že právo banky na postúpenie pohľadávky voči dlžníkovi tretej osobe vznikne až po splnení zákonných podmienok, t.j. omeškanie dlžníka s plnením peňažného záväzku nepretržite dlhšie ako 90 dní napriek písomnej výzve na plnenie (podľa odvolacieho súdu časť druhej vety za bodkočiarkou sa vzťahuje len na možnosť banky postúpiť pohľadávku aj napriek jej čiastočnej úhrade v prípade, ak omeškanie klienta presiahlo jeden rok, nemá však vplyv na povinnosť banky písomne vyzvať dlžníka na plnenie). V súvislosti s platným a zákonným postúpením pohľadávky právneho predchodcu žalobcu je potrebné prihliadnuť aj na § 17 ods. 1 ZoSÚ. Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a ide o postúpenie pohľadávky buď po konečnom termíne splatnosti alebo pohľadávky, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Splatnosť pred termínom konečnej splatnosti nastáva v dôsledku zosplatnenia úveru podľa ust. § 53 ods. 9 a § 565 O.z. Podľa § 53 ods. 9 O.z. ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Podľa § 565 O.z. ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Veriteľ je ale podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 O.z. časovo limitovaný na využitie práva na zosplatnenie, ktoré musí uplatniť podľa § 565 O.z. najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace a omeškanie s ňou trvá, t.j. pre ktorú došlo k zosplatneniu, teda do splatnosti tejto splátky, ktorá bezprostrednej nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie využiť, inak mu toto právo zaniká. Ak teda veriteľ svoje

právo nevyužil alebo ho nevyužil včas, tak nedochádza k splatnosti celého úveru, ale platí pôvodné dojednanie strán, že dlh je splatný v splátkach (k tomu pozri. JUDr. Jaroslav Krajčo: Občiansky zákonník pre prax /komentár/, EUROUNION, spol. s r. o., rok 2015 str. 759). Ustanovenie § 53 ods. 9 O.z. je lex specialis k § 565 O.z., a to z dôvodu, že veriteľ by logicky nemohol vykonať zosplatnenie do splatnosti najbližšej splátky (tak, ako mu to ukladá § 565 O.z.) a zároveň dodržať požiadavku vyplývajúcu z § 53 ods. 9 O.z., ktorá veriteľovi umožňuje využiť zosplatnenie podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva), t. j. v čase, keď ďalšie mesačné splátky sú už splatné. Zákonodarca pre konanie dodávateľa a jeho právo vyhlásiť splatnosť celej pohľadávky, a tým na strane spotrebiteľa privodiť stav straty výhody splátok, stanovil kumulatívne zákonné podmienky pozostávajúce z oddialenia výkonu práva dodávateľa a súčasne jeho pozitívneho konania smerujúceho k včasnému upozorneniu na uplatnenie svojho práva podľa § 565 O.z. V poradí prvá z kumulatívnych zákonných podmienok ustanovuje, že právo na jednorazové splatenie pohľadávky bude mať veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Ak zákon vymedzuje podmienku omeškania splátky spotrebiteľa, myslí tým omeškanie v poradí prvej splátky za predpokladu, že táto nebude spotrebiteľom uhradená. Ak sa spotrebiteľ omešká s tromi po sebe idúcimi splátkami, rozhodujúca bude v poradí prvá omeškaná splátka. Predmetnými aspektami zosplatnenia sa však súd prvej inštancie nezaoberal. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil aj otázku skúmania bonity žalovanej právnu predchodkyňou žalobkyne. Dôkazné bremeno v uvedenom smere zaťažuje žalobkyňu. Povinnosťou žalobkyne v súvislosti so skúmaním bonity žalovanej bolo prihliadnuť na údaje zistené z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (§ 11 ods. 2 ZoSÚ), t.j. žalobkyňa musí uviesť, do akých databáz a registrov nahliadla a čo zistila o žalovanej predtým, ako jej poskytla úver. Prvoinštančný súd podľa názoru odvolacieho súdu nepodrobil predmetnú spotrebiteľskú zmluvu ani riadnemu prieskumu z hľadiska jej podstatných náležitostí a to tiež správnosti RPMN, ktorá bola jednou z odvolacích námietok, pričom v spotrebiteľských veciach je povinnosťou súdu z hľadiska ochrany spotrebiteľa preskúmať všetky náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a aj neprijateľné zmluvné podmienky. Odvolací súd okresnému súdu uložil opätovne skúmať predovšetkým aktívnu vecnú legitimitáciu žalobkyne a za tým účelom splnenie podmienok platného postúpenia pohľadávky z právnej predchodkyne žalobkyne, ako aj splnenie podmienok predčasného zosplatnenia úveru a následne existenciu povinných zmluvných náležitostí v zmysle ZoSÚ (posúdiť treba všetky predpoklady potrebné na výpočet RPMN, ktorými sú uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokov, nákladov na poistenie a prípadných poplatkov), pričom svoje rozhodnutie náležite odôvodní tak, aby bolo konkrétne, jednoznačné a zrozumiteľné, teda preskúmateľné, čiže aby spĺňalo zákonné kritéria uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 C.s.p.

5. Žalobca bol následne prvostupňovým súdom vyzvaný na zdokladovanie skúmania bonity žalovanej, teda na doloženie všetkých dokladov, z ktorých veriteľ pri skúmaní bonity žalovanej vychádzal.

6. Žalobca, jeho právny zástupca, žalovaná ani jej právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili, aby súd rozhodol vo veci v ich neprítomnosti. Súd preto pojednával a rozhodoval v ich neprítomnosti.

7. Súd doplnil dokazovanie písomným vyjadrením žalobcu a žalovanej, súhrnnými informáciami o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtok 2015, oznámením o postúpení pohľadávky spolu s podacím hárkom a zistil tento skutkový stav veci:

8. Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (právnym predchodcom žalobcu) ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou uzavretá dňa 21.8.2015. V zmluve bola uvedená celková výška úveru 1000 €, celková čiastka na vrátenie 1414,80 €, celkové náklady spotrebiteľa 414,80 €, dátum prvej splátky 20.9.2015, priemerná hodnota RPMN 37,67%, odplata 26,98%, výška splátky 36,30 €, počet splátok 36, termín konečnej splatnosti úveru 8/2018 s dátumom jednotlivých splátok vždy 20. dňa v mesiaci, RPMN 26,98%, fixná ročná úroková sadzba 26,98%, najvyššia prípustná výška odplaty 27%. Zo zmluvy vyplýva, že veriteľ si zabezpečil kópiu platného občianskeho preukazu dlžníčky a potvrdenie o výške starobného dôchodku. V zmluve je uvedený čistý príjem žalovanej ako starobnej dôchodkyne 258 € a výška mesačných výdavkov na bývanie, telefón a pod. 56 €, splátky iných úverov vo výške 0 € a počet vyživovacích povinností 0. V čl. 12.2 VOP je uvedené právo veriteľa v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta

zaplatenie celej pohľadávky, teda vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky. Čl. 14 VOP upravuje doručovanie, pričom zásielky sú doručované na adresu klienta uvedenú v zmluve, medzi stranami nebolo dohodnuté doručovanie výhradne do vlastných rúk. Zo zmluvy je zrejmé, že zmluvné podmienky sú súčasťou zmluvy a sú oboma stranami podpísané. Z prehľadu splátok je zrejmé, že žalovaná uhradila celkovo sumu 1030 €. Posledná úhrada je z mesiaca 11/2017, kedy prišlo k čiastočnej úhrade splátky. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.1.2018 bola žalovaná vyzvaná k úhrade nedoplatku vo výške 109,70 € a zároveň upozornená, že v prípade, ak nepríde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2017, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Uvedená upomienka bola žalovanej doručená do vlastných rúk dňa 1.2.2018. Listom zo dňa 28.3.2018 bolo žalovanej oznámené, že dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu. Z notárskej zápisnice je zrejmé, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. bola zlúčená so Všeobecnou úverovou bankou, a.s. A následne, na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.12.2017 prišlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom žaloby zo Všeobecnej úverovej banky, a.s. na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. Uvedené bolo žalovanej oznámené listom zo dňa 20.6.2019 zaslaným jej dňa 28.4.2021.

9. Zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtok 2015 vyplýva, že priemerná RPMN pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou nad 1 do 5 rokov bola v 2. štvrtroku 2015 vo výške 13,5%.

10. V písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 7.2.2023 žalobca uviedol, že na úhradu omeškaných splátok bola žalovaná vyzvaná právnym predchodcom žalobcu, výzva bola žalovanej riadne doručená. Tým bola splnená podmienka ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pre nezaplatenie omeškaných splátok bola právnym predchodcom žalobcu vyhlásená predčasná splatnosť úveru a keďže žalovaná bola napriek výzve v omeškaní so zaplatením dlhu viac ako 90 dní, prišlo riadne a platne k postúpeniu pohľadávky banky na žalobcu. Aktívnu legitimáciu dokladá aj zmluva o postúpení pohľadávky spolu s identifikáciou pohľadávky a oznámení o postúpení pohľadávky. Žalobca má za to, že právne úkony sa posudzujú na základe ich obsahu bez ohľadu na označenie, z čoho vyplýva, že nie je vylúčené, aby z obsahu jednej listiny, v danom prípade predžalobnej upomienky zo dňa 26.1.2018, vyplývalo viacero právnych úkonov. Obdobný názor vyslovil aj KS v Trenčíne v rozhodnutí sp.zn. 6CoCsp/37/2020, tiež KS v Trnave v rozhodnutí sp.zn. 26CoCsp/34/2017. Podľa žalobcu za výzvu na plnenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách treba považovať predžalobnú upomienku zo dňa 26.1.2018, ale aj samotnú žalobu, ktorá bola žalovanej doručená, keďže k postúpeniu pohľadávky prišlo až po začatí sporu na tunajšom súde, navyše až po konečnom termíne splatnosti predmetného úveru, ktorým bol dátum 20.8.2018. K postúpenou pohľadávky podľa žalobcu došlo riadne a platne, čím je daná jeho aktívny legitimácia v danom spore.

11. Pokiaľ ide o vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, žalobca uviedol, že výzva na úhradu omeškanej sumy spolu s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 bola žalovanej riadne doručená dňa 1.2.2018. Následné oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru bolo žalovanej zaslané vo forme obyčajnej listovej zásielky dňa 28.3.2018, kde žalobca doručenkou nedisponuje s tým, že podľa žalobcu oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru má iba deklaratórny charakter, t.j. účinky zosplatenia nastanú spätne ku dňu zosplatenia momentom oboznámenia sa s predmetnou písomnosťou. Žalovaná sa o zosplatení mohla dozvedieť najneskôr z podanej žaloby. Podľa žalobcu nijakým výkladom § 53 ods. 9 OZ nemožno prísť k záveru, že zákonodarca vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, jednak výzvu, jednak vyhlásenie, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín. Takýto výklad predmetného ustanovenia zákona je podľa žalobcu príliš extenzívny, nakoľko cieľom zákonodarcu bolo v prvom rade preukázateľne upozorniť dlžníka na možnosť predčasného zosplatenia. Žalovaná s ohľadom na bod 12.2 zmluvy vedela, aké dôsledky bude mať pre ňu nezaplatenie splatnej splátky. Žalobca podoporne poukázal na rozhodnutia KS v Banskej Bystrici sp.zn. 14CoCsp/52/2020 a 11CoCsp/11/2021.

12. Pokiaľ ide o RPMN, žalobca uviedol, že výška priemernej RPMN pre úvery so splatnosťou od 1 do 5 rokov zverejnená naposledy v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy MF SR v súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtok 2015 so stavom ku dňu 30.6.2015 bola 13,5%. Najvyššia prípustná výška odplaty predstavovala 27%, t.j. 2x priemerná RPMN. Navýšenie v zmluve predstavuje len dojednaný úrok vo výške ročnej úrokovej sadzby, teda 26,98%. Výška odplaty dojednaná v zmluve neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu a spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.

13. K skúmaniu bonity žalovanej žalobca uviedol, že pred uzavretím zmluvy o úvere skúmal schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou. Občiansky preukaz žalovanej nebol odcudzený, žalovaná spĺňala štandardné riskové podmienky, prehlásila, že všetky ňou uvedené údaje sú pravdivé. Neboli jej známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli ovplyvniť jej schopnosť splácať úver. Preukázala výšku mesačného príjmu a mesačné výdavky. Veriteľ si vyžiadal od žalovanej na overenie jej bonity súhlas s použitím jej osobných údajov za účelom preverenia jej úverovej histórie v Nebankovom registri klientskych informácií a v Spoločnom registri bankových informácií ako aj s cieľom preverenia jej pracovného pomeru v Sociálnej poisťovni.

14. Žalovaná zotrvala na svojich námietkach, Uviedla, že veriteľ nepreveril riadne jej bonitu, preto je úver bezúročný a bez poplatkov a zároveň nebol veriteľ oprávnený vyžadovať od nej jednorazové splatenie úveru. RPMN vo výške 26,98% je v rozpore s dobrými mravmi. Namietala neplatnosť zosplatenia úveru z dôvodu riadneho nedoručenia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Uviedla, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru sa nedostalo do jej dispozičnej sféry. Poukázala na rozhodnutie NS SR sp.zn. 5Cdo/129/2010. Namietala tiež aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu.

15. Podľa § 489 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej spotrebiteľskej zmluvy záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

16. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

17. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 6, 9 OZ účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis. Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 565 OZ účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 1 ods. 1, 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. Na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek

zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

21. Podľa § 1a ods. 1 ak odseky 2 a 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

22. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

23. Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

24. Podľa § 7 ods. 1, 15, 16 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

- a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a
- b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

- a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,
- b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi.

25. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

26. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného k momentu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a
- b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

27. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok ako aj v čase samotného postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom žaloby ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom. Podľa § 497 ObZ účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

28. Podľa § 502 ods. 1 prvá veta ObZ účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

29. Podľa § 503 ods. 1, 2 ObZ účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

30. Súd mal aj po doplnenom dokazovaní za preukázané uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to dňa 21.8.2015, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá suma 1000 €. Zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. V zmluve bola uvedená celková výška úveru 1000 €, celková čiastka na vrátenie 1414,80 €, celkové náklady spotrebiteľa 414,80 €. Prvá splátka bola splatná 20.9.2015, každá ďalšia potom 20. dňa v mesiaci, posledná v mesiaci 8/2018. Keďže v zmluve bol uvedený dátum splatnosti jednotlivých splátok, teda aj poslednej splátky, a to 20. dňa v mesiaci a k tomu mesiac a rok splatnosti poslednej splátky t.j. 8/2018, je bez akýchkoľvek pochyb zrejme a jednoznačne určiteľné, že dátumom splatnosti poslednej splátky a teda termínom konečnej splatnosti úveru bol 20.8.2018. Výška, počet a termíny splátok boli teda zo zmluvy zrejme. Zmluva obsahuje údaj o priemernej hodnota RPMN 37,67%, výšku odplaty 26,98 %, RPMN 26,98%, fixnú ročnú úrokovú sadzbu 26,98% (teda nebolo potrebné uvádzať podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny), najvyššiu prípustnú výšku odplaty 27%, ako aj výšku jednotlivých splátok á 36,30 € a celkový počet splátok 36. Vzhľadom k tomu, že priemerná ročná percentuálna miera nákladov v zmysle § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke bola za 2. štvrťrok 2015 vo výške 13,5%, je zrejme, že dohodnutá odplata vo výške 26,98 % neprevyšuje zákonom stanovený strop, a teda je v súlade so zákonom.

31. Žalovaná úver riadne nesplácala, preto bola vyzvaná na zaplatenie dlžnej sumy spolu s upozornením na možnosť predčasného zosplatenia úveru. Výzva jej bola preukázateľne doručená do vlastných rúk, čo žalovaná potvrdila vlastnoručným podpisom na doručení. Dlžné splátky neuhradila, na čo veriteľ vyhlásil úver za predčasne splatný. Neuhradená časť úveru ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 373,29 €.

32. Okresný súd sa opakovane zaoberal otázkou riadneho posúdenia schopnosti žalovanej splácať spotrebiteľský úver a tu dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu pred poskytnutím úveru žalovanej nepostupoval pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať spotrebiteľský úver v súlade so zákonom. Veriteľ si síce od žalovanej vyžiadal údaje o príjmoch a výdavkoch, čo preukázal dokladom

o výške starobného dôchodku. Avšak nepreukázal, a to ani napriek výzve súdu, skutočnosť, že by bonitu žalovanej preveroval aj ďalším zákonom stanoveným spôsobom, a to prihliadnutím na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Žalobca síce uviedol, že jeho právny predchodca si od žalovanej vyžiadal súhlas s použitím osobných údajov žalovanej za účelom preverenia jej úverovej histórie v Nebankovom registri klientskych informácií a v Spoločnom registri bankových informácií ako aj s cieľom preverenia jej pracovného pomeru v Sociálnej poisťovni, avšak napriek výzve súdu nepreukázal, že by bonitu žalovanej údajmi z uvedených registrov aj skutočne preveroval. Údaje z týchto registrov nedoložil. Uvedené treba v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za hrubé porušenie povinností veriteľa pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať spotrebiteľský úver, v dôsledku čoho je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Uvedené nedôsledné konanie právneho predchodcu žalobcu pred poskytnutím spotrebiteľského úveru žalovanej však má za následok aj stratu oprávnenia veriteľa vyžadovať od spotrebiteľa, v danom prípade od žalovanej, jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru napriek tomu, že strany si toto oprávnenie v zmluve dohodli. Predčasné zosplatenie úveru je v dôsledku uvedeného urobené v rozpore so zákonom, a teda neplatné a právne neúčinné.

33. Nakoľko však pohľadávka právneho predchodcu žalobcu - banky bola na žalobcu postúpená až po konečnom termíne splatnosti celého úveru (a to na základe žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 23.4.2021 s odvolaním sa na rámcovú zmluvu zo dňa 30.11.2017), v zmysle § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. bola pohľadávka spôsobilá byť predmetom postúpenia z banky na subjekt disponujúci licenciou NBS na poskytovanie spotrebiteľských úverov. Pokiaľ ide o splnenie druhej podmienky danej zákonom o bankách, aj táto bola v danom prípade splnená, nakoľko žalovaná bola aj napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu doručenej jej dňa 1.2.2018, dlhšie ako 90 kalendárnych dní nepretržite v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke (ktorého existenciu právny predchodca žalobcu predpokladal), a teda banka mala oprávnenie predmetnú pohľadávku postúpiť inej osobe. Aktívna vecná legitímácia žalobcu v konaní je teda daná.

34. Keďže však v zmysle vyššie uvedeného je potrebné predmetný úver považovať za úver bezúročný a bez poplatkov, pričom žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 1000 € a žalovaná splatila sumu 1030 €, čo nebolo medzi stranami sporné, je úverová istina zo strany žalovanej v celom rozsahu splatená, titulom úrokov a poplatkov žalobcovi nárok voči žalovanej nevznikol, a preto žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá

35. O trovách konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalovaná bola v konaní plne úspešná, súd jej priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v súlade samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

36. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 396 ods. 1 a 3 CSP, v zmysle ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci. Nakoľko žalovaná bola v rámci odvolacieho konania plne úspešná, súd jej priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v súlade s § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trnave, v dvoch vyhotoveniach.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje,

v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov.